

РЕШЕНИЕ

№ 628

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 02.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **9917** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.46, ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), вр. чл. 145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Делото е образувано по жалбата от адвокат – пълномощник на П. П. – гражданин на Н., с адрес в [населено място], против издадената от директора на Дирекция „Миграция“ – МВР ЗАПОВЕД, рег. № 5364з-2556/5.10.2022 г., с която на основание чл. 24и, ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) му е отнето правото на продължително пребиваване в Република България и е определен 30-дневен срок за доброволно напускане на страната. Претендира се, съдът да постанови решение, с което да отмени оспорения акт и да присъди сторените разноски.

Жалбоподателят визира незаконосъобразност на оспорения отказ поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Поддържа, че му е издадено Единно разрешение за пребиваване и работа (ЕРПР), което му дава възможност да пребивава и работи на законно основание на територията на Република България. Въз основа на това ЕРПР жалбоподателят е сключил трудов договор като работник с „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], където работи. Твърди, че административното производство е протекло едностранно, без да му е предоставена възможност да участва в него, вкл. чрез ангажирането на доказателства и не е уведомен за откритата процедура, което нарушило правото му на защита. Поддържа,

че не е налице основание по чл. 40, ал.1, т.1 от ЗЧРБ за отнемане на правото му на пребиваване, тъй като работодателят „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД не е обявен в несъстоятелност. Както към датата на издаване на заповедта, така и към момента на съдебното производство, спрямо дружеството не е открито производство по несъстоятелност. Дори това да е изпълнено, то не било основание за прекратяване на трудовото правоотношение, тъй като дружеството можело да бъде оздравено и да продължи дейността си. Сочи, че към датата на издаване на заповедта трудовият договор е действащ и към този релевантен момент липсвало основание за прекратяване на трудовото правоотношение, което също сочело на неправилно приложение на закона, тъй като не е отпаднало основанието по чл.24и ЗЧРБ.

В съдебното производство жалбоподателят не се явява. Представява го адвокат С. И., който: поддържа жалбата; представя справка от НАП, както и писмени доказателства, приложени към жалбата; не заявява претенция за възстановяване разноски за водене на делото.

Ответникът директор на Дирекция „Миграция“ – МВР оспорва жалбата чрез юрк. Т.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след анализ на доказателствата, приети по делото без оспорване и становищата на страните, намира за установено от фактическа и от правна страна следното.

Установява се от Писмо, рег. № М-18144 от 20.9.2022 г. на зам. председателя на ДАНС до главния секретар на МВР, че в ДАНС е придобита информация за установени нарушения на изискванията на чл. 24и ЗМВР относно наемане на работа на непалски граждани от „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. През м. юли 2022 г. ТД „НС“ – Л. и ГИТ Л. извършили съвместна проверка на завода на „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], тъй като един от наетите непалски работници е починал при неизяснени обстоятелства. При нея било установено, че дружеството е обявило несъстоятелност на 15.7.2022 г., а производствените помещения са запечатани от частен съдия изпълнител (ЧСИ). По време на проверката са установени 28 непалски граждани, като един от тях споделил, че други 30 са изпратени да работят в [населено място]. Част от присъстващите непалци не са разполагали с паспортите си, а други не са имали издадени разрешения за работа на територията на страната.

При извършена повторна проверка от ГИТ - Л. било установено, че въпреки наличието на подписани трудови договори, на непалските граждани не са изплащани заплати за периода м.май – юли 2022 г. Установено е наличие на 30 броя карти „Разрешение и работа“ на непалски граждани, съхранявани от служителка на „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, която не знаела къде се намират непалските граждани, чиито карти съхранява. Подаването на документите на непалските граждани към група „Миграция“ е станало след като дружеството е запечатано от ЧСИ. Установено е, че всички непалски граждани са регистрирани на необитаем адрес в [населено място], [улица]. Впоследствие е установено, че непалските граждани, които следва да се намират в [населено място], се намират на територията на [населено място] и полагат труд за „ЕКОПЛАСТ ФАЙБЪР“ АД, ЕИК[ЕИК], което дружество има сключен договор от 15.7.2022 г. с „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД за изпращане на работници за обучение и обмен на опит. Направен е извод, че „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД няма право да преотстъпва работници, а и производствените сфери на дейност на двете

дружества били различни, за да сключват договор за обучение. На това основание, след 15.7.2022 г. от „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД са изпращани работници в [населено място]. Първите „обучаващи се“ непалски граждани са дошли в [населено място] още през м. март 2022 г., т.е. преди сключване на договора от 15.7.2022 г. тъй като работните им визи за изтичали на 8.4.2022 г., те са напуснали [населено място], върнали са се в [населено място], а оттам са отишли в Х.. В средата на м. юли 2022 г., на обучение са изпратени още 39 непалски граждани, като впоследствие 9 от тях са напуснали поради изтичане на срока на разрешението за работа. Останалите 30 все още се намират в [населено място] с издадени валидни карти за пребиваване до 2025 г. като работници на „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Всички те били настанени в частни квартири в [населено място], като разходите за престоя им се поемат от „ЕКОПЛАСТ ФАЙБЪР“ АД. Това дружество не им изплащало трудово възнаграждение, а имало намерение да наблюдава чуждестранните работници в продължение на 2 месеца и ако е доволно от тях, да сключи трудови договори.

Изготвено е Предложение, рег. № 5364р-21632 от 5.10.2022 г. на началника на отдел „ЗМБГ“ – Дирекция „Миграция“ за приложение на разпоредбата на чл.40, ал.1, т.1 ЗЧРБ по отношение на жалбоподателя П. П., гражданин на Н., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], със статут на продължително пребиваващ в България на основание чл. 24и ЗЧРБ, предвид обстоятелствата, посочени в Писмо, рег. № М-18144 от 20.9.2022 г. на ДАНС, а именно, че на 15.7.2022 г. „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е обявило несъстоятелност и производствените помещения са запечатани от ЧСИ. Извършена е справка в АИС „Граничен контрол“, при която било установено, че П. П., гражданин на Н., [дата на раждане] , не е напуснал територията на страната след влизането му на 29.4.2022 г. От изложеното е направен извод за отпадане на основанието за пребиваване в страната на чуждия гражданин, поради което той не отговаря на изискванията на чл. 24и, ал.1 ЗЧРБ.

Издадена е оспорената Заповед № 5364з-2556/5.10.2022 г. на директора на Дирекция „Миграция“ – МВР, с която на основание чл. 40, ал.1, т.1 ЗЧРБ на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „Отнемане на правото на продължително пребиваване в Република България“. Актът е мотивиран с обстоятелствата, изложени в Писмо, рег. № М-18144 от 20.9.2022 г. на ДАНС и Предложение рег. № 5364р-21632 от 5.10.2022 г.

При така установените факти, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Оспореният акт е връчен на жалбоподателя на 14.10.2022 г. в присъствието на преводач от английски език. Жалбата от 28.10.2022 г., по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в преклузивния срок по чл.149, ал.1 АПК, вр. чл.46, ал.1 ЗЧРБ, от легитимирано лице съгласно чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните правни съображения:

При служебната проверка по чл. 168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът установи, че актът е издаден от компетентен административен орган по чл. 44, ал.1 от ЗЧРБ - директор на Дирекция „Миграция“ – МВР. Същият е мотивиран от фактическа и правна страна по смисъла на чл. 59, ал.2, т.4 АПК. Спорът между страните е по приложението на чл. 40, ал.1, т.1, вр. чл.24и, ал.1 ЗЧРБ, доколкото в оспорената заповед е прието, че „БОЛАН

БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е обявило несъстоятелност и П. П., гражданин на Н., [дата на раждане] , не отговаря на условието по чл. 24и, ал.1 от ЗЧРБ.

По силата на визираната норма разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ (ЕРПР) могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002. Предвид използваният съюз „и“ изискванията са кумулативни.

Съгласно разпоредбата на чл. 5, ал.1, т.1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ) на гражданин на трета държава се разрешава достъп до пазара на труда, когато има трудов договор с местен работодател. Нов достъп до пазара на труда за един и същ работник - гражданин на трета държава, който не е регистриран в Агенцията по заетостта като търсецо работа лице по този закон, се разрешава, когато има прекъсване на заетостта (чл. 5, ал.2 от ЗТМТМ). Трудовите и осигурителните отношения на работниците - граждани на трети държави, наемани от местни работодатели, както и на извършващите дейност на свободна практика се уреждат при условията и по реда на българското трудово и осигурително законодателство (чл.6 от ЗТМТМ).

Съгласно чл. 7, ал.2 от ЗТМТМ (Изм. - ДВ, бр. 41 от 2022 г., в сила от 3.6.2022 г.) работниците - граждани на трета държава, с разрешен достъп до пазара на труда могат да работят по трудово правоотношение или като командировани или изпратени в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република България (жалбоподателят не предоставя услуги) - само за местния работодател или местното лице, приело на работа командировани или изпратени работници или служители, и за посочените в разрешението, издадено от компетентните органи, място, длъжност и срок на работа.

Не е спорно, че по отношение на П. П. е издадено Решение № 893890 от 10.5.2022 г. на Дирекция „Миграция“ – МВР, с което на основание чл. 24и, ал.1 от ЗЧРБ, вр. чл.76, ал.1, т.1 ЗМВР му е разрешено право на продължително пребиваване в Република България за срок до 10.5.2025 г. във връзка с подадено заявление рег. № 298000-175 от 7.1.2022 г. С последния документ чужденецът е поискал предоставяне на право на продължително пребиваване в страната ни като лице, наето по договор с български работодател „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Предоставено е Писмено становище, № СМ-770 от 16.2.2022 г. на изпълнителния директор на Агенция по заетостта за наличие на основание по чл. 24и, ал.12 от ЗЧРБ за предоставяне на достъп до българския пазар на труда с ЕРПР на жалбоподателя за длъжност „опаковчик“, за срок от 3 години при работодателя „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Към жалбата е приложен сключен на 3.5.2022 г. трудов договор между „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и П. П. за длъжността „опаковчик“ и работно място – фабрика за домашен текстил, намираща се в [населено място], [улица].

От констатациите в Писмо, рег. № М-18144 от 20.9.2022 г. на ДАНС се установява, че към 15.7.2022 г. производствените помещения на „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД в [населено място] са запечатани от ЧСИ. Действително, при проверката на 15.7.2022 г. са установени присъстващи непалски граждани, но също така е установено, че на непалските граждани не са изплащани заплати за периода м.май – юли 2022 г. Жалбоподателят не подкрепя с писмени доказателства, каквато е задължителната форма съгласно чл. 62, ал.1, вр. чл. 120 от Кодекса на труда (КТ) защитната си теза за

престой на непалските работници на „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Напротив, установеното при проверката на ГИТ Л. обстоятелство по неизплащане на трудови възнаграждения като основно задължение на работодателя по чл.128, т.1 от КТ е указание, че към 15.07.2022 г. непалските граждани не полагат труд за „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Това обстоятелство се потвърждава, както от факта, че производствените помещения на дружеството са запечатани от ЧСИ, така и от последващо установените от ГИТ Л. обстоятелства, а именно, за сключен между „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „ЕКОПЛАСТ ФАЙБЪР“ АД, [населено място], договор от 15.7.2022 г. за изпращане на работници за обучение и обмен на опит. Вярно е, че този договор, както и всички документи, създадени при проверката на ДАНС и ГИТ Л. не са представени по делото, но за съда не съществува съмнение и основание за колебание в информацията, изнесена в Писмо, рег. № М-18144 от 20.9.2022 г. на ДАНС. Още повече, че същата може да бъде подкрепена с тези доказателства, вкл. и по повод на касационна проверка на настоящето решение.

Изнесените в писмо рег. № М-18144 от 20.9.2022 г. на ДАНС факти и обстоятелства относно състоянието на трудовите правоотношения на непалските граждани, наети на работа в „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, указват на нарушение на чл. 7, ал.2 от ЗТМТМ - работниците - граждани на трета държава, с разрешен достъп до пазара на труда могат да работят по трудово правоотношение само за местния работодател. Местният работодател „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, за когото е издадено Решение № 893890 от 10.5.2022 г. на Дирекция „Миграция“ – МВР за пребиваване на П. П. на основание чл.24и, ал.1 от ЗЧРБ, не е осъществявал дейност към 15.7.2022 г., производствените му помещения са били запечатани от ЧСИ и е сключил договор от 15.7.2022 г. с „ЕКОПЛАСТ ФАЙБЪР“ АД за изпращане на работници за обучение и обмен на опит. Установените на територията на производствената база на „ЕКОПЛАСТ ФАЙБЪР“ АД в [населено място] непалски работници при проверка на ГИТ Л., очевидно са в нарушение на чл. 7, ал.2 от ЗТМТМ.

Визираните нарушения представляват изпълнение на едно от кумулативните изисквания по чл. 24и, ал.1 от ЗЧРБ, а именно чуждите граждани да отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство. Към датата на издаване на оспорената заповед за налагане на ПАМ жалбоподателят П. П. не е могъл да изпълнява трудовите си задължения при местния работодател „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, тъй като неговата производствена база е била запечатана от ЧСИ към 15.7.2022 г. Сключеният на същата дата договор с „ЕКОПЛАСТ ФАЙБЪР“ АД заобикаля българското законодателство – чл. 7, ал.2 от ЗТМТМ. Въз основа на тези обстоятелства съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя за липса на нарушение на чл. 24и, ал.1 от ЗЧРБ към датата на издаване на оспорената заповед.

Противно на твърденията му същата не е мотивирана с обявяване на несъстоятелност на „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и прекратяване на трудовия договор на П. П. към 4.10.2022 г. Съобразно задължителното тълкуване, дадено в Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОС на ВС възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. В оспорената заповед е направено позоваване на писмо рег. № М-18144 от 20.09.2022 г. на ДАНС, поради което изложените в него факти и обстоятелства следва да се считат като част от мотивите на наложената ПАМ. Вярно е, че от

фактическа страна описанието на основанието не е посочено коректно „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е обявило несъстоятелност, с което е отпаднало основанието за пребиваване на П. П. и той не отговаря на условието на чл. 24и, ал.1 ЗЧРБ“. Първата част от тези твърдения не се установява, тъй като към 4.10.2022 г. по отношение на работодателя не е открито производство по несъстоятелност по смисъла на ТЗ. Независимо от изложеното, релевантна е следващата част от мотивите, а именно, че П. П. не отговаря на условието на чл. 24и, ал.1 ЗЧРБ. Именно тя формира предмета на правния спор и доказването ѝ се установява по категоричен и несъмнен начин по делото. Това е така, тъй като още към 15.7.2022 г. в производствената база на „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД не се осъществява дейност, респ. П. П. не може да полага труд за местния работодател, във връзка с когото е издадено разрешението за пребиваване по чл. 24и, ал.1 ЗЧРБ, вр. чл. 5, ал.1, т.1 ЗТМТМ. Установените от ГИТ Л. обстоятелства по сключване на договор с „ЕКОПЛАСТ ФАЙБЪР“ АД от 15.7.2022 г. и изпращане на непалски граждани в [населено място] са в нарушение на чл. 7, ал.2 ЗТМТМ и представляват заобикаляне на българското законодателство в нарушение на чл. 6 от ЗТМТМ. Последващо предприетите от „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД действия по прекратяване на трудовите правоотношения на 41 непалски работници към 1.11.2022 г. (л. 98), вкл. за жалбоподателя (л. 100) са в потвърждение на факта, че чужденците не полагат труд за местния работодател, на чието име са издадени разрешенията за пребиваване по чл. 24и, ал.1 ЗЧРБ. Тези факти са релевантни за спора по смисъла на чл. 142, ал.2 АПК, доколкото потвърждават тезата на миграционните власти, че „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД не осъществява производствена дейност още през лятото на 2022 г., следователно не може да осигури трудова заетост на чуждите граждани, въз основа на каквито обстоятелства последните са получили достъп до българския пазар на труда. Не е налице нарушение на чл. 142, ал.1 АПК, тъй като разпоредбата касае преценката на приложението на материалния закон, но не и на фактите, които могат да се установяват впоследствие (чл. 142, ал.2 АПК). Към датата на налагане на ПАМ са налице нарушения на чл. 5, ал.1, т.1, чл.6 и чл.7, ал.2 от ЗТМТМ по повод на наетите от „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД непалски граждани. Това е достатъчно да се обоснове неизпълнение на условието по чл. 24и, ал.1 ЗЧРБ, а именно П. П. не отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство. Като е наложил ПАМ на основание отпадане на условията по чл.24и, ал.1 ЗЧРБ административният орган е приложил правилно материалния закон и в съответствие с неговата цел – да се противодейства на незаконната трудова миграция.

Съдът приема, че липсват допуснати в хода на административното производство съществени процесуални нарушения. Вярно е, че чужденецът не е уведомен за началото на административното производство, но това не е накърнило правото му на защита, вкл. по чл.34, ал.3 от АПК за представяне на доказателства в хода на административното производство, тъй като пред съда той не ангажира такива, издадени преди 4.10.2022 г., т.е. не са налице релевантни факти и обстоятелства, които би могъл да наведе в хода на административното производство или такива, които биха мотивирали

административния орган да издаде акт с други съдържание. Напротив, представените пред съда от жалбоподателя доказателства – ново Заявление, вх. № 326000-9964 от 14.11.2022 г. за предоставяне на право на продължително пребиваване на основание чл. 24и, ал.1 от ЗЧРБ, но за друг работодател „ЕКОПЛАСТ ФАЙБЪР“ ЕАД, са в изпълнение на чл.5, ал.2 от ЗТМТМ и потвърждават констатациите на писмо рег. № М-18144 от 20.9.2022 г. на ДАНС, а именно, че още през лятото на 2022 г. непалските граждани не са полагали труд за „БОЛАН БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, чиято производствена база е била запечатана от ЧСИ, а П. П. е един от непалските граждани, прехвърлени към „ЕКОПЛАСТ ФАЙБЪР“ АД въз основа на договор между двете дружества от 15.7.2022 г., което заобикаля българското законодателство в нарушение на чл. 6 и чл.7, ал.2 от ЗТМТМ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 АПК оспорването следва да бъде отхвърлено.

При този изход на спора на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. град, I отделение, 21 състав:

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. П., гражданин на Н., [дата на раждане] , със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, офис 3а, срещу Заповед № 5364з-2556/5.10.2022 г г. на директора на Дирекция „Миграция“ – МВР, с която на основание чл.24и, ал.1 от Закона за чужденците в Република България му е отнето правото на продължително пребиваване в Република България.

ОСЪЖДА П. П. да заплати на Дирекция „Миграция“ – МВР на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. съгласно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: